

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG VÁLASZAI AZ EURÓPAI SZÁMVEVŐSZÉK KÜLÖNJELENTÉSÉRE:

„FENNTARTHATÓ FINANSZÍROZÁS: KÖVETKEZETESEBB UNIÓS FELLÉPÉSRE VAN SZÜKSÉG AHHOZ, HOGY A FINANSZÍROZÁS FENNTARTHATÓ BERUHÁZÁSOKRA IRÁNYULJON”

ÖSSZEFOGLALÓ

I. A Bizottság és az Európai Beruházási Bank válaszai az összefoglalóról (I–IX. bekezdés):

A fenntartható finanszírozás kulcsszerepet játszik az európai zöld megállapodás célkitűzéseinek megvalósításában, valamint az EU nemzetközi éghajlat-politikai és fenntarthatósági kötelezettségvállalásainak teljesítésében. Ezt úgy valósítja meg, hogy a magánberuházásokat a közfinanszírozás kiegészítéseként a klímasemleges, az éghajlatváltozás hatásaival szemben reziliens, erőforrás-hatékony és fenntartható gazdaságra való átállás felé irányítja át.

A Bizottság erőfeszítéseit a fenntartható finanszírozás területével kapcsolatos jogalkotásra összpontosította, amely a Covid19-válságból való fenntartható kilábalás szükségessége miatt még inkább létfontosságúvá vált.

A 2021. július 6-án közzétett, a fenntartható gazdaságra való átállás finanszírozására vonatkozó stratégia meghatározza azokat a területeket, ahol további intézkedésekre van szükség a pénzügyi rendszer fenntarthatóságra való átállásának támogatása érdekében. A stratégiában foglalt kezdeményezések rávilágítanak az EU globális vezető szerepére a fenntartható finanszírozás nemzetközi normáinak meghatározásában. A Bizottság szorosan együtt fog működni minden nemzetközi partnerrel – többek között a fenntartható finanszírozással foglalkozó nemzetközi platformmal – egy szilárd és fenntartható nemzetközi finanszírozási rendszer kiépítése érdekében. A stratégiát szolgálati munkadokumentum kíséri, amely tájékoztatást nyújt a 2018. évi cselekvési terv szerinti intézkedések végrehajtása terén elért eredményekről. A 2018. évi cselekvési terv tíz kulcsfontosságú intézkedést tartalmazott, amelyek három kategóriába sorolhatók: a tőkeáramlások átírányítása a fenntarthatóbb gazdaság felé, a fenntarthatóság szempontjának általános érvényesítése a kockázatkezelésben, valamint az átláthatóság és az eredmények tartósságának előmozdítása. Ezenkívül a kibocsátások 2030-ig legalább 55 %-kal történő csökkentése és a klímasemleges Európa 2050-ig történő megvalósítása érdekében a Bizottság javaslatot tett az „Irány az 55 %!” intézkedéscsomagra (2021 júliusában), amely széles körű szakpolitikai területekre terjed ki.

A 2018. évi cselekvési terv szerinti intézkedések többsége lezárult. Ezek eredményeként elfogadták a pénzügyi szolgáltatási ágazatban a fenntarthatósággal kapcsolatos közzétételekről rendeletet (SFDR), az uniós taxonómiáról szóló rendeletet, az uniós taxonómia szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktust (2021. június), valamint a pénzügyi és nem pénzügyi vállalatok gazdasági tevékenységeire vonatkozó beszámolási követelményeket megállapító felhatalmazáson alapuló jogi aktust (2021 július). A beszámolási követelményekről szóló, fent említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerinti kötelező közzétételnek egységes és átlátható tájékoztatást kell nyújtania a vállalatok és az általuk finanszírozott eszközök környezeti teljesítményéről. Segíteni fogja a befektetőket és a nyilvánosságot abban, hogy megértsék a vállalatok környezeti fenntarthatóság felé vezető útját, és megalapozott döntéseket hozzanak. Emellett a 2018. évi cselekvési terv a fennmaradó négy környezetvédelmi célkitűzésre vonatkozó taxonómiáról szóló, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadásához vezet.

A Bizottság 2021 áprilisában javaslatot fogadott el a fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati beszámolásról szóló irányelvre vonatkozóan. A Tanács és a Parlament általi elfogadás függvényében az irányelv kiterjeszti a beszámolás hatályát valamennyi nagyvállalatra és a szabályozott piacokon jegyzett valamennyi vállalatra (a tőzsdén jegyzett mikro-vállalkozások kivételével); előírja a bejelentett információk ellenőrzését (bizonyosság nyújtását); részletesebb beszámolási

követelményeket vezet be, valamint bevezeti a fenntarthatósággal kapcsolatos kötelező uniós beszámolási normáknak megfelelő beszámolás kötelezettségét; előírja a vállalatok számára, hogy az általuk jelentett információkat digitális „címkével” lássák el, hogy azok géppel olvashatók legyenek, és beépülhessenek a tőkepiaci unióra vonatkozó cselekvési tervben előirányzott egységes európai hozzáférési pontba.

A Bizottság lehetőség szerint beépítette a taxonómiai rendelet egyes aspektusait az uniós költségvetésbe. A jelentős károkozás elkerülését célzó elvet számos eszköz és szabályozási rendelkezés révén széles körben alkalmazzák az uniós költségvetés egészében. Az elvet átültették a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközbe is, amely a 2021–2027-es többéves pénzügyi keret (TPK) legnagyobb programja. Ezt a közös rendelkezésekről szóló rendelet hatálya alá tartozó valamennyi program végrehajtása során figyelembe kell venni. Az egyéb kiadási programokat alátámasztó jogi aktusok nagyjából egyenértékű kritériumokat – például fenntarthatósági vizsgálat, éghajlatváltozási referenciavizsgálat, és kizárási listák – irányoznak elő annak biztosítása érdekében, hogy az uniós finanszírozás ne okozzon környezeti károkat. A jövőbeli közös agrárpolitika (KAP) esetében a szociális és megerősített feltételekhez kötés biztosítja a jelentős károkozás elkerülését célzó elv megfelelő módon történő végrehajtását.

A 2021–2027-es TPK-ban és a Next Generation EU eszközben az éghajlatváltozással kapcsolatos kiadások mérésére használt uniós éghajlat-együtthatókat a lehető legnagyobb mértékben összehangolják az uniós taxonómiáról szóló első felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerinti technikai átvilágítási kritériumokkal. Az uniós költségvetés éghajlat-együtthatói és éghajlat-politikai nyomonkövetési módszertana azokat az erőfeszítéseket és beruházásokat is elismeri, amelyek ugyan nem tartoznak a taxonómia hatálya alá, vagy nincsenek teljesen összhangban azzal, de mégis kedvező éghajlati hatással járnak, vagy relevánsak a zöld átállás szempontjából.

BEVEZETÉS

03. A Bizottság egyetért azzal, hogy kihívást jelent a klímasemleges és reziliens gazdaságra való, társadalmilag igazságos és környezeti szempontból fenntartható átállás finanszírozásának megszervezése. Ezért az európai zöld megállapodás kulcsfontosságú e célkitűzés eléréséhez, többek között a körforgásos gazdaságra vonatkozó cselekvési terv és a biodiverzitási stratégia révén.

04. A 2021–2050-es időszakra vonatkozó becslés (1 millió EUR/év) tekintetében a Bizottság megjegyzi, hogy az említett jelentés arról számol be, hogy az elkövetkező 30 évben 28 billió EUR összegű beruházásra lenne szükség, amelynek mintegy 80 %-a (összesen 23 billió, azaz évi 0,8 billió EUR) olyan beruházások átirányításából származna, amelyek egyébként karbonintenzív technológiákat finanszíroztak volna, és az EU-nak további 5,4 billió EUR-t, azaz évi 180 milliárd EUR-t kellene elkülönítenie; ez utóbbi megegyezik a Bizottság 2018-as becslésével.

05. A piacok nem tükrözik a gazdasági tevékenységek összes társadalmi és környezeti költségét

A Bizottság egyetért azzal, hogy a pénzügyi piacokon jelenleg alkalmazott árképzés nem építi be a környezeti externáliákat. Az éghajlat-politika terén tett ambiciózus intézkedések mellett a Bizottság azt is elismeri, hogy a pénzügyi piaci struktúrák szintén fontos szerepet játszanak az átállásban, és ezek jelenleg nem alkalmasak a fenntarthatósági megfontolások beépítésére.

A Bizottság ugyanakkor olyan szakaszos megközelítést alakított ki, amely az éghajlati és környezeti kockázatokra összpontosít, és amelyet egyéb, társadalmi szempontokat is magukban foglaló fellépéseknek kell követniük.

– A fenntartható tevékenységekkel kapcsolatos megfelelő átláthatóság és tájékoztatás hiánya

Az átláthatósági és tájékoztatási követelményekkel az uniós taxonómiáról szóló rendelet foglalkozik, és azt az uniós taxonómia által meghatározott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok is támogatják.

A fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati beszámolóról szóló irányelv (a nem pénzügyi információk közzétételéről szóló korábbi irányelv továbbfejlesztése) elfogadása és a gazdaságban egyre gyakrabban alkalmazott egyéb intézkedések (amelyek még a környezeti statisztikák frissítésére is hatással vannak) szintén a „zöldrefestés” ellen fognak hatni, és megbízható alapot fognak szolgáltatni annak meghatározásához, hogy a gazdasági tevékenységek milyen mértékben környezetbarátak.

– **Egyes fenntartható beruházások esetében magasabbak lehetnek a kockázatok és a finanszírozási költségek**

A Bizottság elismeri, hogy a fenntartható beruházások iránti igényekre vonatkozó becslések idővel változhatnak, és hogy létfontosságú a finanszírozáshoz és az elinduláshoz közpénzből nyújtott támogatás. A Bizottság ezért számos módon támogatja a tagállamokat az uniós költségvetésen és az uniós helyreállítási eszközön (Next Generation EU), célzott technikai támogatási projekteken (például a környezetbarát költségvetés-tervezéssel és a környezetvédelmi adóztatással kapcsolatos projekteken) és egyéb eszközökön keresztül.

06. A tagállamokkal és a különböző európai szervekkel folytatott átfogó megbeszélések, valamint egy nyilvános konzultáció eredményei alapján a Bizottság 2021 júliusában elfogadta a fenntartható gazdaságra való átállás finanszírozásáról szóló stratégiát. A stratégia követi a 2018. évi cselekvési terv intézkedéseit, és továbbfejleszti a fenntartható finanszírozás területét. A stratégia átfogó ütemtervet tartalmaz, amely új intézkedéseket mutat be a magánberuházások fenntartható projektek és tevékenységek felé történő átirányítására az európai zöld megállapodásban meghatározott különböző intézkedések támogatása érdekében. A Bizottság elismeri, hogy a rendezett átmenethez teljes átláthatóságra van szükség az éghajlati kockázatok – többek között az esetlegesen meg nem térülő eszközök – kitettsége és ezek pénzügyi stabilitási következményei tekintetében. Ez a stratégia a fenntartható finanszírozás jövőbeli keretének másik fontos eleme.

09. A 30 %-os éghajlat-politikai kiadásra vonatkozó célkitűzés a Next Generation EU-val együtt az uniós költségvetésre vonatkozik, ami 625 milliárd EUR éghajlat-politikai kiadást jelent a 2021–2027-es időszakban. Ez magában foglalja a 37 %-os ágazati célkitűzéssel rendelkező Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközt.

Az uniós költségvetés éghajlatváltozással kapcsolatos előirányzatai mellett további forrásokat különítenek el környezetvédelmi kérdésekre, például 2024-ben az uniós költségvetés 7,5 %-át, 2026-ban és 2027-ben pedig 10 %-át a biológiai sokféleség támogatására, valamint a nemzeti társfinanszírozást és a magánberuházások mozgósítását irányozzák elő annak érdekében, hogy biztosítsák a fenntarthatósági beruházásokhoz szükséges pénzügyi keretet.

Ezen túlmenően (a zöld megállapodás keretében) a szennyezőanyag-mentességi cselekvési tervre és a körforgásos gazdasággal kapcsolatos intézkedésekre vonatkozó és azokat támogató becslések javítása további finanszírozási lehetőségeket fog biztosítani a környezetvédelmi célkitűzések megvalósításához. A beruházások sok esetben több környezetvédelmi célkitűzés közötti szinergiákat is teremtenek, például egyszerre járulnak hozzá az éghajlat és a biológiai sokféleség védelméhez.

ÉSZREVÉTELEK

22. Az uniós taxonómia által létrehozott, fenntartható finanszírozással foglalkozó platform, amely hivatalosan 2020 őszén kezdte meg munkáját, jelentést készít az uniós taxonómia által meghatározott fennmaradó négy környezetvédelmi célkitűzésről, az uniós taxonómia társadalmi célkitűzésekre való esetleges kiterjesztéséről, a taxonómia fejlesztéséről azon gazdasági tevékenységek tekintetében, amelyek nem gyakorolnak jelentős hatást a környezeti fenntarthatóságra, valamint a környezeti fenntarthatóságot jelentősen károsító gazdasági tevékenységekről.

A Bizottság ugyanakkor olyan prudenciális szabályok kidolgozásán dolgozik, amelyek beépítik az éghajlati kockázatokat.

23. *Közös válasz a 23–24. bekezdésre:*

A Bizottság elismeri, hogy az EU kibocsátáskereskedelmi rendszerét (EU ETS) és más intézkedéseket tovább kell fejleszteni. Az EU ETS folyamatban lévő reformja keretében a Bizottság úgy véli, hogy az EU ETS-t ki kell terjeszteni a közlekedésre és az épületekre, és azt ki kell egészíteni az importárúk karbonintenzitását ellensúlyozó mechanizmussal, valamint a környezetvédelmi adókra vonatkozó reformok támogatásával. A Bizottság ugyanakkor hangsúlyozza, hogy más ágazatspecifikus szabályozások még jobban beépítik az éghajlat-politikai megfontolásokat. Az „Irány az 55 %!” jogalkotási csomag tovább erősíti a gazdasági üzeneteket.

26. A Bizottság elismeri, hogy a környezeti szempontból káros támogatások fokozatos megszüntetése fontos mozgatórugója a környezetvédelmi célkitűzések elérésének. A Bizottság aktívan dolgozik ezen a bevált gyakorlatok támogatásával és a tagállamok szerepvállalásának ösztönzésével (pl. technikai támogatási eszközökre vonatkozó projektek, a költségvetések környezetbarátabbá tétele és az adózás megreformálása révén).

27. *Közös válasz a 27–28. bekezdésre:*

A 2018. évi cselekvési terv terén elért eredményeket a Bizottság által 2021 júliusában elfogadott, a fenntartható gazdaságra való áttérés finanszírozásáról szóló stratégiát kísérő szolgálati munkadokumentum tartalmazza. A Bizottság elismeri, hogy a cselekvési terv végrehajtása némi késedelmet szenved. Meg kell azonban jegyezni, hogy a környezetbarát tevékenységek (köztük az energiaügyi intézkedések) osztályozásának kidolgozása összetett feladat, amely kiterjed együttműködést igényelt a szakértőkkel, az érdekelt felekkel és különösen az uniós tagállamokkal.

29. A Bizottság elismerte, hogy a cselekvési terv intézkedéseinek eredményeit jobban is nyomon lehet követni. A pénzügyi rendszer átalakítása – beleértve a taxonómiai szabályok gyakoribb alkalmazását, a hosszú távú környezeti kockázatok beépítését és a fenntarthatósággal kapcsolatos hatékonyabb beszámolást – azonban a fenntarthatósággal és környezetvédelemmel kapcsolatos beszámolási és vizsgálati gyakorlat javításával is megmutatkozik majd a finanszírozási gyakorlatban, ami megfigyelhető hatást gyakorol a fenntartható finanszírozásra.

32. Az uniós taxonómia előírja, hogy az uniós szabályoknak megfelelően mérni kell a beruházások környezetbarát jellegét, javítva az átláthatóságot és elősegítve a felelős döntéshozatalt.

A pénzügyi és nem pénzügyi vállalatok az uniós taxonómia által meghatározott technikai átvilágítási kritériumok alapján teszik közzé az információkat.

35. *Közös válasz a 35–36. bekezdésre:*

A kiegészítő jogalkotási javaslatok tovább pontosítják a taxonómiai rendelet hatálya alá tartozó egyes tevékenységek – többek között a mezőgazdaság, az atomenergia és a földgáz – fenntarthatóságát.

Ezen túlmenően az említett ágazatok (földgázból és nukleáris energiából történő villamosenergia-termelés) további elemzés tárgyát fogják képezni annak érdekében, hogy a piac számára releváns kritériumokat biztosítsanak.

42. Az uniós ökocímke-rendszer egy önkéntes, harmadik felek által ellenőrzött rendszer, amelyet 1992-ben hoztak létre (66/2010/EK rendelet).

Az uniós ökocímke pénzügyi termékeknek történő odaítélésére vonatkozó kritériumok kidolgozását és az ellenőrzésre vonatkozó követelményeket az uniós ökocímke-ről szóló 66/2010/EK rendelet határozza meg.

Az uniós ökocímke-rendelet értelmében minden tagállam kijelöl egy illetékes testületet (amely lehet magán- vagy közjogi szervezet), amely az uniós ökocímke odaítélését megelőzően ellenőrzi, hogy az uniós ökocímke iránti kérelmet benyújtó pénzügyi termékek megfelelnek-e az uniós ökocímke kritériumainak. A Bizottság felhasználói kézikönyvet fog kidolgozni az illetékes testületek számára, amely utasításokat és útmutatást tartalmaz arra vonatkozóan, hogy hogyan kell ellenőrizni az uniós ökocímke-kritériumoknak való megfelelést.

Az illetékes testületek kijelölése a tagállamok felelőssége, de az uniós ökocímke-rendelet V. melléklete határozza meg a rájuk vonatkozó általános követelményeket. Az uniós ökocímke-rendelet 13. cikke értelmében a Bizottság létrehozta az illetékes testületek munkacsoportját (a továbbiakban: az illetékes testületek fóruma), hogy elősegítse az uniós ökocímke-rendelet illetékes testületek közötti következetes végrehajtását. Emellett az uniós ökocímkevel rendelkező termékek a piacfelügyeleti hatóságok hatáskörébe tartoznak. Ami az alapul szolgáló beruházások uniós taxonómiai kritériumoknak való megfelelésének ellenőrzését illeti, ezeket az információkat a fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati beszámolásról szóló irányelvvel összhangban teszik közzé, és azokat ellenőrök felülvizsgálatnak vetik alá. Az illetékes testületek, amelyek felelősek annak ellenőrzéséért, hogy az uniós ökocímket kérelmező pénzügyi termékek alapul szolgáló beruházásai megfelelnek-e az uniós taxonómiának, az ellenőrök által felülvizsgált információk alapján fognak eljárni.

47. Az illetékes nemzeti hatóságok által elvégzendő ellenőrzések rendszeres gyakoriságát és mértékét az SFDR-ben említett vonatkozó ágazati szabályok határozzák meg. Az SFDR valójában a fenntarthatósági közzétételi követelményekkel egészíti ki az ezen ágazati szabályok által előírt, a termékekre vonatkozóan már meglévő közzétételi/tájékoztatói követelményeket.

A 2021 nyarán megjelenő kérdések és válaszok, valamint a 2021 végéig elfogadandó szabályozástechnikai standardok további iránymutatást nyújtanak majd az SFDR alkalmazása felügyeletének összehangolása és pontosítása céljából.

65. Az uniós taxonómiáról szóló felhatalmazáson alapuló jogi aktusok végleges elfogadása előtt ki kellett dolgozni és el kellett fogadni az InvestEU program éghajlat-politikai nyomkövetési rendszerét és kritériumait.

Az InvestEU-rendelettel összhangban az InvestEU Alapok éghajlat-politikai és környezetvédelmi kiadáskövetését az uniós taxonómia kritériumain alapuló uniós nyomkövetési módszertan segítségével kell elvégezni.

Az InvestEU éghajlat-politikai és környezetvédelmi kiadáskövetésre vonatkozó iránymutatása előzetesen jelzi az éghajlat-politikai és környezetvédelmi célkitűzésekhez való várható hozzájárulást a jóváhagyási szakaszban. Emellett minden egyes támogatott finanszírozási vagy beruházási művelet esetében utólagos beszámolást ír elő. A végrehajtó partnereknek utólagos beszámolóikban jelezniük kell a kezdeti várakozásoktól való eltéréseket.

Érdemes megjegyezni, hogy az InvestEU éghajlat-politikai és környezetvédelmi kiadáskövetésre vonatkozó iránymutatása lehetővé teszi a végrehajtó partnerek számára, hogy az uniós taxonómiai kritériumok alkalmazásával nyomon kövessék az éghajlat-politikai és környezetvédelmi műveleteket (amennyiben ezeket elfogadják). Ezért a kevésbé tapasztalt végrehajtó partnereknek lehetőségük van arra is, hogy kezdetben egyszerűbb uniós nyomkövetési rendszert alkalmazzanak, és amint készen állnak rá, teljes mértékben átálljanak az uniós taxonómiára.

66. A Bizottság emlékeztet arra, hogy az Európai Stratégiai Beruházási Alap (ESBA) keresletvezérelt, és pénzügyileg életképes, magasabb kockázati profilú projekteket támogathat. Számos, az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást célzó projekt gazdaságilag nem életképes, gyakran közigazgatási szervek végzik őket, ezért nem mindig alkalmasak a visszatérítendő támogatásra. Ezért az a megállapítás, hogy a legtöbb fenntartható projekt kapcsolódik az éghajlatváltozás mérsékléséhez, összhangban van azzal, ami a magánfinanszírozás mozgósítását célzó, pénzügyileg életképes és magasabb kockázatú projekteket célzó eszköz esetében várható.

71. Amint azt a Számvevőszéknek az Európai Beruházási Tanácsadó Platformról (EBTP) szóló különjelentése megállapítja, az EBTP-nek ki kell egészítenie az egyéb uniós programokat, köztük az európai régiók beruházásait támogató közös programot (JASPERS program), amelynek fő tevékenységi területe Közép- és Kelet-Európa, valamint le kell fednie az esb-alapok által nyújtott támogatásból finanszírozott projektek előkészítéséhez és kidolgozásához nyújtott technikai segítségnyújtásra megjelölt ágazatokat. Az EBTP **keresletvezérelt kezdeményezés**, amelynek célja a

beruházási projektek minőségének javítása azáltal, hogy igényre szabott tanácsadási támogatást nyújt az európai projektgazdáknak. A különböző ágazatok és tagállamok tekintetében a szolgáltatásokra vonatkozó prioritások meghatározása az EBTP keretében ellentétes az ESBA-kezdemenyvezés keresletvezérelt jellegével.

Az EBTP szilárd együttműködési platformot alakított ki a nemzeti fejlesztési bankokkal és intézményekkel, közvetlen finanszírozást és szakértői támogatást nyújtva számukra több közép- és kelet-európai országban, azzal a céllal, hogy fejlesszék kapacitásaikat annak érdekében, hogy több helyi tanácsadási szolgáltatást nyújtsanak, többek között a fenntartható infrastruktúrára vonatkozóan. Az InvestEU tanácsadó központ struktúrája jó helyzetben van ahhoz, hogy az EBTP munkájára építsen, és kezelje a fenntartható finanszírozással foglalkozó magas szintű szakértői csoport által a fenntartható beruházási projektek létrehozása kapcsán felvetett bizonyos aggályokat.

72. A portál küldetése és hozzáadott értéke az, hogy népszerűsítse és láthatóbbá tegye a portált használni kívánó projektgazdák potenciális beruházási lehetőségeit. A Bizottságnak nincs felhatalmazása arra, hogy technikai és pénzügyi átvilágítást végezzen a közzétett projektjavaslatok és az egyes projektek közvetlen befektetői tekintetében. A Bizottság nem rendelkezik a projektek átvilágításához szükséges erőforrásokkal és hatáskörökkel sem. Ez a potenciális befektetők felelősségi és hatáskörébe tartozik.

Az InvestEU-rendelet 26. cikkének (3) bekezdésével összhangban azonban a Bizottság továbbítani fogja a közzétett projekteket az InvestEU portálon az érintett végrehajtó partnereknek és adott esetben az InvestEU tanácsadó központnak.

73. A Bizottság egyetért azzal, hogy egyes tervek nem számszerűsítik részletesen a beruházási igényeket, ami megnehezíti a tagállamok közötti összehasonlíthatóságot is. A Bizottság továbbra is támogatást nyújt a tagállamoknak, és a technikai támogatási eszköz keretében újtára indította „Az államháztartások környezetbarátabbá tétele – a költségvetési és adópolitikák nemzeti és nemzetközi kötelezettségvállalások teljesítésére gyakorolt hatásának értékelése” elnevezésű új kiemelt kezdeményezést, amelynek célja, hogy segítse a tagállamokat a beruházási szükségletek számszerűsítésében, a hiányosságok azonosításában és az azok áthidalását célzó szakpolitikák kidolgozásában.

76. A Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz, amely a Next Generation EU legnagyobb programja, a taxonómiai rendelet 17. cikke alapján a jelentős károkozás elkerülését célzó elv betartásának értékelését írja elő, míg a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban elfogadott, a jelentős károkozás elkerülését célzó elvvel kapcsolatos kritériumok alkalmazása opcionális. A Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközhöz hasonlóan, az egyéb kiadási programokat alátámasztó jogi aktusok nagyjából egyenértékű kritériumokat (például fenntarthatósági vizsgálat, éghajlatváltozási referenciavizsgálat és kizárási listák) irányoznak elő annak biztosítása érdekében, hogy az uniós finanszírozás ne okozzon környezeti károkat. Emellett az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a 2021–2027-es TPK-t kísérő intézményközi megállapodás meghatározza a „ne árts” elvet, amely a 2021–2027-es TPK egészére alkalmazandó.

A „ne árts” elvre vonatkozó egyenmegoldás alkalmazása nem lehetséges az uniós költségvetés különböző szakpolitikai területein, figyelembe véve a különböző végrehajtási ciklusokat, irányítási módokat és finanszírozott tevékenységeket.

A Bizottság úgy véli, hogy a jövőbeli KAP a szociális és megerősített feltételekhez kötöttség révén biztosítani fogja a jelentős károkozás elkerülését célzó elv végrehajtását.

77. A jelentős károkozás elkerülését célzó elvet beépítették a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközbe, és azt figyelembe kell venni a közös rendelkezésekről szóló rendelet hatálya alá tartozó valamennyi alap végrehajtásakor.

Amint azt a 75. bekezdésre adott válasz kifejti, a különböző végrehajtási ciklusok, irányítási módok és az EU által finanszírozott különböző tevékenységek esetében nem lehet egyenmegoldást alkalmazni annak megállapítására, hogy történt-e jelentős környezetkárosítás.

78. Az Európai Regionális Fejlesztési Alap (ERFA) és a Kohéziós Alap keretében a gázinfrastruktúrákba történő beruházások nem megengedettek, kivéve a szilárd tüzelésű fűtési rendszerek és kazánok meghatározott feltételek melletti lecserélését, valamint más olyan infrastruktúrák lecserélését, amelyek esetében ez támogatja a megújuló energiára való átállást, illetve megújuló és alacsony szén-dioxid-kibocsátású energiaforrásokra használható fel, amint azt az ERFA-ról és a Kohéziós Alapról szóló rendelet 7. cikke (1) bekezdésének h) pontja előírja. A földgázzal kapcsolatos ilyen korlátozott beruházásoknak megfelelően indokoltnak kell lenniük, és hozzá kell járulniuk az üvegházhatásúgáz-kibocsátás oly módon történő csökkentéséhez, hogy az támogassa a klímasemlegesség felé történő átmenetet.

A Bizottság emlékeztet arra, hogy a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz keretében a fosszilis tüzelőanyagok felhasználásával történő villamosenergia- és/vagy hőtermeléssel, valamint a kapcsolódó átviteli és elosztási infrastruktúrával kapcsolatos intézkedések általános szabályként nem tekinthetők a jelentős károkozás elkerülését célzó elvnek megfelelőeknek.

Az éghajlatváltozás mérséklése szempontjából a földgáz felhasználásával történő villamosenergia- és/vagy hőtermeléssel, valamint a kapcsolódó átviteli és elosztási infrastruktúrával kapcsolatos rendkívüli intézkedések meghozatala eseti alapon történhet (a jelentős károkozás elkerülését célzó elvről szóló iránymutatás III. melléklete alapján), feltéve, hogy ez a támogatás hozzájárul az EU 2030-ra és 2050-re vonatkozó dekarbonizációs célkitűzéseikhez. A szénből vagy kőolajból történő energiatermelésre és/vagy hőtermelésre irányuló beruházások nem fognak megfelelni a jelentős károkozás elkerülését célzó elvvel kapcsolatos értékelésen.

79. A Bizottság megjegyzi, hogy a 2021–2027-es időszakra vonatkozó TPK-t alátámasztó éghajlat-politikai nyomonkövetési módszertan a 2014–2020-as TPK alapjául szolgáló módszertan számos hiányosságát orvosolta, amelyeket a Számvevőszék korábbi jelentései azonosítottak.

A 2021–2027-es időszakra vonatkozó éghajlat-politikai nyomonkövetési módszertan, amelyet például a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközről szóló rendelet rögzít, a 2014–2020-as közös rendelkezésekről szóló rendelet módszertanára épül, de az uniós taxonómiai kritériumok szempontjainak figyelembevétele érdekében módosult, és a költségvetés egészében alapul szolgál az éghajlat-politikai nyomon követéshez.

A 2021–2027-es időszakra vonatkozó éghajlat-politikai nyomonkövetési módszertan lehetővé teszi mind az olyan jelentős hozzájárulások elismerését, amelyekre a 100 %-os együtthatót alkalmazzák az uniós taxonómia kritériumainak teljesítése miatt, mind pedig a korlátozottabb hozzájárulások elismerését (amelyekre a 40 %-os együtthatót alkalmazzák), valamint lehetővé teszi a különböző intézkedések éghajlat-politikai célkitűzésekhez való hozzájárulásának és a végrehajtás gyorsaságának részletesebb értékelését, például a különböző energiahatékonysági intézkedések tekintetében.

80. A Bizottság emlékeztet arra, hogy a 2021–2027-es időszakra vonatkozó TPK előkészítése során jelentősen megerősítették az éghajlat-politikai nyomon követés módszertanát. Különösen a 100 %-os együttható hozzárendelését alapvetően szigorúbb kritériumok vezérlik, amelyeket az uniós taxonómia technikai kritériumai a lehető legnagyobb mértékben figyelembe vesznek, és mérnek nemcsak a különböző tevékenységek szándékát, hanem azok hatásait is.

A 40 %-os uniós éghajlat-együtthatót olyan tevékenységekhez rendelik, amelyek ugyan nem felelnek meg az uniós taxonómia integrált technikai kritériumainak, mégis hozzájárulnak a környezetvédelmi és éghajlat-politikai célkitűzésekhez. Az ilyen gazdasági tevékenységek például átmeneti szakaszban lehetnek a jelentős hozzájárulási szint elérése felé.

A Bizottság által a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz éghajlatváltozással kapcsolatos részének finanszírozására kibocsátandó zöldkötvények tekintetében a Bizottság zöldkötvény-keretrendszert fog előterjeszteni, amely a lehető legnagyobb mértékben igazodik a javasolt zöldkötvény-standardhoz. Az uniós zöldkötvény-keretrendszer jól ismert és bevett piaci normákon fog alapulni, miközben figyelembe veszi a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz sajátos struktúráját, amelyben többek között a költségvetési kiadásokért felelős hatóságok elkülönülnek a kibocsátó intézménytől. A keret biztosítja a szükséges garanciákat a befektetők számára arra vonatkozóan, hogy a bevételeket valóban zöld beruházásokra fordítják.

A legjobb minősítésen alapuló megközelítéssel összhangban a Bizottság arra fog törekedni, hogy független fél ellenőrizze zöldkötvény-keretrendszerét.

5. háttérmagyarázat – A Bizottság felhívja a figyelmet arra, hogy alapvető különbség van az uniós taxonómiai kritériumok között, amelyek jelenleg csak a jelentős hozzájárulásra vonatkozó kritériumokon felül végzett tevékenységekre összpontosítanak, és más uniós szakpolitikák, például a KAP között, amely a pénzügyi támogatásra való jogosultság szélesebb spektrumát fedi le, és nem feltétlenül rendelkezik alacsonyabb ambíciószinttel, mint a taxonómia. Ezért ez a sokféleség tükröződik a kiadások éghajlat-politikai nyomon követésében.

81. A Bizottság emlékeztet arra, hogy az uniós költségvetés a taxonómia szempontjait lehetőség szerint már beépítette az uniós éghajlati együttműködésekbe, amelyeket a 2021–2027-es TPK-ban és a Next Generation EU eszközben az éghajlatváltozással kapcsolatos kiadások mérésére használnak. Ezen túlmenően az uniós költségvetésre vonatkozó uniós éghajlat-együttműködésnek és általában véve az éghajlat-politikai módszertannak is el kell ismerniük azokat az erőfeszítéseket és beruházásokat, amelyekre nem terjed ki a taxonómia, vagy nem állnak azzal összhangban teljes mértékben, mivel ezek mindazonáltal kedvező éghajlati hatással is járhatnak, vagy relevánsak lehetnek a zöld gazdaságra való átállás szempontjából.

Az uniós kiadásokból eredő esetleges károk kockázatát illetően a Bizottság utal a 75. bekezdésre adott válaszára.

A Bizottság úgy véli, hogy a finanszírozási programokra vonatkozó uniós jogszabályokban meghatározott szabályok megfelelőek a szakpolitikai célkitűzések eléréséhez, és hangsúlyozza, hogy a köz- és magánfinanszírozás szerepe eltérő. A Bizottság megismétli, hogy a taxonómia uniós finanszírozási döntésekben vagy más uniós szakpolitikákban való alkalmazását eseti alapon kell értékelni, és azt a vonatkozó jogalkotási eljárásoknak megfelelően meg kell vitatni a többi uniós intézménnyel.

KÖVETKEZTETÉSEK ÉS AJÁNLÁSOK

82. A fenntartható finanszírozással foglalkozó platform jelenleg azon dolgozik, hogy tanácsot adjon a Bizottságnak az uniós taxonómia többek között a szociális tevékenységekre való esetleges kiterjesztésével kapcsolatban. Az árképzési mechanizmusoknak a környezetszennyezés és az egyéb környezetkárosodások valós költségeinek tükrözése érdekében történő átalakítása azonban olyan folyamat, amelyen a Bizottság folyamatosan dolgozik.

1. ajánlás – Végre kell hajtani a cselekvési terv intézkedéseit, és egyértelműbbé kell tenni a megfelelőséggel és az ellenőrzéssel kapcsolatos rendelkezéseket

a) A Bizottság elfogadja az 1. ajánlás a) pontját.

Elfogadták a taxonómiai rendeletet, amely hatályba lépett. Az éghajlat-politikai uniós taxonómiáról szóló (2021 júniusában elfogadott) felhatalmazáson alapuló jogi aktus és a fennmaradó négy környezetvédelmi célkitűzés taxonómiájáról szóló, hamarosan elfogadásra kerülő felhatalmazáson alapuló jogi aktus kiegészíti a cselekvési tervet.

A Bizottság nyomon követi a vállalatirányítás területén a cselekvési terv keretében végzett elemző és konzultációs munkát a Bizottság 2021. évi munkaprogramjával összhangban, amely a fenntartható vállalatirányításról szóló jogalkotási javaslatot irányoz elő a hosszú távon fenntartható és felelős vállalati magatartás előmozdítása érdekében. A cél az, hogy 2021 végéig javaslatot terjesszenek elő.

b) A Bizottság elfogadja az 1. ajánlás b) pontját.

c) A Bizottság elfogadja az 1. ajánlás c) pontját.

A Bizottság közös válasza az 1. ajánlás b) és c) pontjára:

A taxonómiai rendelet 8. cikke előírja, hogy a pénzügyi és nem pénzügyi vállalkozásoknak közzé kell tenniük, hogy tevékenységeik hogyan és milyen mértékben igazodnak a taxonómiai rendelethez.

Ez a közzétételi kötelezettség a társasági jog (a nem pénzügyi információk közzétételéről szóló irányelvvel módosított számviteli irányelv) hatálya alá tartozik.

A Bizottság most a fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati beszámolásról szóló irányelvre tett javaslatot, amely módosítja a nem pénzügyi információk közzétételéről szóló irányelv rendelkezéseit (a társjogalkotók várhatóan 2022 közepére fogadják el), és előírja az ellenőrök számára, hogy ellenőrizzék és véleményezzék, hogy a fenntarthatósággal kapcsolatos beszámolás megfelel-e a követelményeknek (ideértve a taxonómiai rendelet 8. cikke szerinti taxonómiai beszámolást is). A fenntarthatósággal kapcsolatos beszámolásra vonatkozó standardokat dolgoznak ki minden olyan vállalatra, amely a fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati beszámolásról szóló jövőbeli irányelv szerinti kötelezettségek hatálya alá fog tartozni, azaz a (tőzsdén jegyzett és nem jegyzett) nagyvállalatokra, és a kkv-kra vonatkozó beszámolási standardokat dolgoznak ki a tőzsdén jegyzett kkv-k számára.

A pénzügyi termékeket illetően a taxonómiáról szóló rendelet (a felhatalmazáson alapuló jogi aktus) 8. cikke és az SFDR szerinti szabályozástechnikai standardok (melyeket 2021 végéig kell elfogadni) előírják, hogy közzé kell tenni az alapul szolgáló befektetéseknek a taxonómiai rendelethez való igazítását.

Az SFDR-rel összefüggésben a tagállamoknak az SFDR-ben említett ágazati szabályok alapján már kijelölt illetékes hatóságokra (vagyis a tagállamok pénzügyi piaci hatóságaira) kell támaszkodniuk az ilyen közzétételek felügyeletében és nyomon követésében. Ezek a hatóságok a pénzügyi és nem pénzügyi vállalkozások által a fentieknek megfelelően közzétett információkra támaszkodnak.

2. ajánlás – Az üvegházhatásúgáz-kibocsátás beárazásával jobban hozzá kell járulni a fenntartható finanszírozáshoz

A Bizottság elfogadja ezt az ajánlást.

Amint azt e jelentés is elismeri, az uniós éghajlat-politika számos eszközt alkalmaz célkitűzéseink eléréséhez. Az „Irány az 55 %!” intézkedéscsomag tovább növeli az ambíciószintet.

Az intézkedéscsomag részeként a Bizottság például javasolja az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer jelenlegi hatályának megerősítését és a piaci stabilizációs tartalék módosítását. Ezek a reformok a kibocsátási egységek alacsonyabb kínálatát és potenciálisan magasabb szén-dioxid-árat eredményeznének – bár a piac a legtöbb piaci elemző szerint már előrevetíti a jövőbeli jogszabályi változásokat, összhangban azzal a fokozott uniós éghajlat-politikai törekvéssel, hogy 2030-ra az 1990-es szinthez képest legalább 55 %-kal csökkenjen a nettó kibocsátás, amint azt a javasolt európai klímarendelet is rögzíti.

Ezen túlmenően az „Irány az 55 %!” intézkedéscsomag részeként a Bizottság javaslatot terjesztett elő az importáruk karbonintenzitását ellensúlyozó mechanizmus létrehozásáról.

Hasonlóképpen, a pénzügyi szektort illetően a fenntartható gazdaságra való átállás finanszírozására vonatkozó stratégia javaslatokat tesz a fenntarthatósági kockázatnak a pénzügyi rendszer keretébe történő beépítésére.

87. A Bizottság emlékeztet arra, hogy az ESBA keresletvezérelt, és pénzügyileg életképes, magasabb kockázati profilú projekteket támogathat. Számos, az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást célzó projekt gazdaságilag nem életképes, gyakran közigazgatási szervek végzik őket, ezért nem alkalmasak a visszatérítendő támogatásra. Ezért az a megállapítás, hogy a legtöbb fenntartható projekt az éghajlatváltozás mérsékléséhez kapcsolódik, összhangban van azzal, ami a magánfinanszírozás mozgósítását célzó, pénzügyileg életképes és magasabb kockázatú projekteket célzó eszköz esetében elvárható.

Az InvestEU-rendelettel összhangban az éghajlat-politikai és környezetvédelmi kiadáskövetést az uniós taxonómia kritériumait megfelelően alkalmazó uniós nyomkövetési rendszeren keresztül kell végrehajtani. A vonatkozó uniós taxonómiai kritériumok tervezete tükröződik az uniós nyomkövetési rendszerben, és emellett a végrehajtó partnerek teljeskörűen nyomon követhetik az éghajlat-politikai és környezetvédelmi műveleteket az uniós taxonómia jelentős hozzájárulásra vonatkozó kritériumainak alkalmazásával (az elfogadást követően). Ez a rendszer rugalmasságot biztosít a kevésbé tapasztalt végrehajtó partnerek számára ahhoz, hogy egyszerűbb uniós nyomkövetési rendszert alkalmazzanak, és hogy amint készen állnak, igazodjanak az uniós taxonómiához. Az InvestEU éghajlat-politikai és környezetvédelmi kiadáskövetésre vonatkozó iránymutatása előírja, hogy az eredmények alapján előzetesen és utólagosan is be kell számolni az éghajlati és környezeti eredményekről.

3. ajánlás – Program- és projektszinten be kell számolni az InvestEU éghajlattal és környezettel kapcsolatos eredményeiről

A Bizottság elfogadja ezt az ajánlást.

4. ajánlás – Létre kell hozni új projekteket

a) A Bizottság elfogadja a 4. ajánlás a) pontját.

Az InvestEU tanácsadó központ célja, hogy nagyobb figyelmet fordítson azokra a projektekre, amelyeket adott esetben az InvestEU Alap támogathat. Ahol lehetséges, és a projektgazdák érdeklődésétől függően az éghajlat-politikai és környezetvédelmi beruházásokra leginkább rászoruló területeket és ágazatokat kell előnyben részesíteni, ideértve az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást, a természeti tőkét, az energiahatékonyságot és a körforgásos gazdaságot. Emellett az EBB aktívan dolgozik egy új tanácsadási támogatás és a meglévő megbízatások – például az EBTP és a JASPERS – révén nyújtott támogatás kidolgozásán mind a köz-, mind a magánügyfelek számára, amint azt a klímabank ütemterve is körvonalazza, azáltal, hogy az előkészítő szakaszban kapcsolatot tart azokkal a tagállamokkal, ahol proaktív támogatás segíthet az éghajlat-politikai fellépések és a környezeti fenntarthatósági beruházások nagyobb portfóliójának kialakításában. 2021-ben több tanácsadási támogatási mód is folyamatban van vagy fejlesztés alatt áll, ideértve többek között a tagállamok energiafinanszírozási munkaértekezleteit, amelyek középpontjában Közép- és Kelet-Európa, a közvetítő bankok zöld portálja és az EBB 2021. évi, az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásról szóló terve áll.

b) A Bizottság elfogadja a 4. ajánlás b) pontját.

89. A „ne árts” elvre vonatkozó egyenmegoldás alkalmazása az uniós költségvetés különböző szakpolitikai területein nem szükséges és nem is helyénvaló, figyelembe véve a különböző

végrehajtási ciklusokat, irányítási módokat és finanszírozott tevékenységeket. Ez nem jelenti azt, hogy az uniós szakpolitikákban nincsenek biztosítékok a környezeti károk ellen.

A Bizottság úgy véli, hogy a jövőbeli KAP a szociális és megerősített feltételekhez kötöttség révén biztosítani fogja a jelentős károkozás elkerülését célzó elv végrehajtását.

A Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközzel szemben a uniós taxonómia 17. cikkében, a jelentős károkozás elkerülését célzó elv alkalmazása kötelező. A tagállamoknak minden reform és beruházás esetében bizonyítaniuk kell, hogy a jelentős károkozás elkerülését célzó elv valamennyi benne foglalt környezetvédelmi célkitűzés tekintetében teljesül. Amennyiben ezt nem igazolják, a Bizottság nem fogadja el az adott nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési terveket. A Bizottság iránymutatást nyújtott a tagállamoknak arra vonatkozóan, hogy miként bizonyítható a jelentős károkozás elkerülését célzó elvnek való megfelelés. Ez az iránymutatás nagyrészt az uniós taxonómia alapján alapul, de biztosít némi rugalmasságot. Ez lehetővé teszi a tagállamok számára például, hogy az elvnek való megfelelést olyan beruházások esetében is bizonyítsák, amelyek nem tartoznak a taxonómia hatálya alá.

90. Az uniós költségvetés különböző ciklusokon és módszereken keresztül a tevékenységek igen nagy spektrumát finanszírozza. Emellett az uniós költségvetés olyan tevékenységeket finanszíroz, amelyek nem tartoznak az uniós taxonómia hatálya alá, vagy olyan tevékenységeket, amelyek ugyan nem felelnek meg az uniós taxonómia szigorú technikai kritériumainak, mégis hozzájárulnak az uniós éghajlat-politikai célkitűzésekhez. Az EU ezért alkalmazza a 2021–2027-es időszakra vonatkozó TPK-ban az uniós éghajlat-politikai nyomkövetési módszertant, amely lehetőség szerint és adott esetben figyelembe veszi az uniós taxonómiai kritériumokat.

Az uniós költségvetés éghajlat-politikai fellépéshez való hozzájárulását előzetesen becsülik meg, és azt utólag számítják ki e nyilvános és átlátható módszertan alapján, amelyet mostanra több jogi aktus is rögzít. E módszertan célja, hogy az EU az éghajlat-politikai célkitűzéseikhez hozzájáruló valamennyi tevékenységet figyelembe vegye. Az alkalmazott súlyozási rendszert az uniós taxonómia technikai kritériumai határozzák meg, és a lehető legnagyobb mértékben igazodik azokhoz. Az a kötelezettségvállalás, miszerint a 2021–2027-es időszakra vonatkozó TPK legalább 30 %-át éghajlat-politikai célkitűzésekre fordítják, e módszertanon alapul.

A Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz keretében végrehajtott egyes beruházások nem tartoznak az uniós taxonómia hatálya alá. Más beruházások nem teljesítik az összes uniós taxonómiai kritériumot. Azonban mindkét típusú beruházás hozzájárulhat az éghajlatváltozás elleni küzdelemre irányuló uniós erőfeszítésekhez. Az EU zöldkötvény-keretrendszere, amelyet a 79. bekezdésre adott válaszukban is megvitattunk, minden releváns információt megad a befektetőknek.

5. ajánlás – Alkalmazni kell az uniós taxonómia kritériumait az uniós finanszírozásra

a) A Bizottság részben elfogadja az 5. ajánlás a) pontját.

A Bizottság az uniós zöld megállapodásról szóló közleményében elkötelezte magát a „ne árts” elv végrehajtása mellett, amely a Párizsi Megállapodásban vállalt kötelezettségeivel összhangban a fellépéseinek egyik alapelve.

A gyakorlatban ez a 2021–2027-es időszakra vonatkozó TPK-t kísérő intézményközi megállapodásban foglalt azon kötelezettségvállalásban nyilvánult meg, hogy az éghajlat és a biológiai sokféleség védelmének általános érvényesítése során alkalmazni kell a jelentős károkozás elkerülését célzó elvet.

Ezen elv alkalmazásának biztosítása érdekében az uniós költségvetés számos biztosítékot tartalmaz, amelyek szinergiában működnek az egyes alapok elsődleges célkitűzéseivel. Ez például az infrastruktúrába befektető programok fenntarthatósági vizsgálatában, a jövőbeli KAP szociális és megerősített feltételekhez kötésében, vagy az uniós költségvetésből nem finanszírozható beruházások jegyzékében valósul meg.

Adott esetben a Bizottság javaslatai alapján ezt az elvet beépítették a vonatkozó jogszabályokba, például a közös rendelkezésekről szóló rendeletbe és a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközbe, amely közvetlenül kapcsolódik az uniós taxonómiához.

A Bizottság úgy véli, hogy az uniós taxonómia jelentős károkozás elkerülését célzó elvének a teljes uniós költségvetésre kiterjedő egységes alkalmazása az uniós kiadási programok sokfélesége miatt sem megvalósítható, sem pedig megfelelő a ciklusok, az irányítási módok, a lefedett tevékenységek és a végső célkitűzések tekintetében.

b) A Bizottság részben elfogadja az 5. ajánlás b) pontját.

A Bizottság meg fogja vizsgálni, hogy a költségvetési rendelet felülvizsgálatára irányuló soron következő javaslatba miként illeszthető be megfelelő hivatkozás a jelentős károkozás elkerülését célzó elvre, figyelembe véve annak alkalmazási körét és az uniós költségvetés differenciált jellegét. Azonban ebben a szakaszban a Bizottság még nem vállalhat kötelezettséget a jövőbeli jogalkotási javaslatok tartalmával kapcsolatban.

A Bizottság emlékeztet továbbá arra, hogy elkötelezett a 2021–2027-es időszakra vonatkozó TPK-t kísérő intézményközi megállapodásban foglalt „ne árts” elv végrehajtása mellett, amely a TPK valamennyi programjára vonatkozik. A Bizottság teljes mértékben hisz a partnerek e megállapodás iránti elkötelezettségében.

c) A Bizottság részben elfogadja az 5. ajánlás c) pontját.

Amint azt legutóbb az uniós költségvetés teljesítménymérési keretéről szóló, 2021. júniusi közlemény kifejtette, a Bizottság megerősítette a 2021–2027-es TPK-ra vonatkozó éghajlat-politikai nyomonkövetési módszertanát. Jelentős javulást ért el azáltal, hogy a 2014–2020-as TPK-ban alkalmazott „OECD Rio-markerekről” a 2021–2027-es időszakra vonatkozó TPK-ban használt „uniós éghajlat-együtthatók” felé mozdult el. Ezek az uniós éghajlati együtthatók, amelyeket több alapjogiaktus rögzít, a lehető legnagyobb mértékben igazodnak az uniós taxonómiáról szóló első felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerinti technikai átvilágítási kritériumokhoz.

A Bizottság nyomonkövetési módszertana azt is biztosítja, hogy az éghajlati együtthatókat valamennyi uniós kiadási programban következetesen alkalmazzák.

Az éghajlati szempontok érvényesítésére vonatkozó 30 %-os célértéket ezen együtthatók tekintetében határozták meg, és ennek alapján kell előrelépni e cél elérése felé. Az uniós taxonómia nem végleges, és valószínűleg tovább fog fejlődni a jogalkotási eljárásban, ezért az uniós költségvetés éghajlat-politikai erőfeszítésekhez való hozzájárulásának mérésére való felhasználása nem tenné lehetővé egy stabil idősor biztosítását.

Azt is meg kell jegyezni, hogy az uniós taxonómia követelményeinek teljes körű alkalmazásához szükséges részletes információk nem állnak rendelkezésre, és azokat a tagállamoknak vagy a végrehajtó partnereknek nem kell benyújtaniuk a közvetett és megosztott irányítású kiadási programok esetében. Egyes közvetlen irányítású kiadási programok esetében az információk is hiányosak.

d) A Bizottság elfogadja az 5. ajánlás d) pontját.

A Bizottság az uniós éghajlat-politikai módszertant fogja használni annak érdekében, hogy beszámoljon a 30 %-os éghajlat-politikai cél elérése felé tett előrehaladásról. Ezeket az adatokat kiegészítik az uniós éghajlat-politikai módszertan beavatkozási területei alá tartozó azon kiadások összegére vonatkozó információk, amelyekhez az uniós taxonómia szerinti, az éghajlatváltozás hatásainak mérséklésére vagy az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra vonatkozó szakmai átvilágítási kritériumok teljesítése révén 100 %-os együtthatót rendelnek.

Ez a beszámolás kialakításánál fogva részleges képet ad az uniós költségvetésnek a Bizottság éghajlat-politikai célkitűzéseivel való hozzájárulásáról. Megosztott irányítás esetén a tagállamok által bejelentett meglévő adatokon alapul.

91. Ez a jelentés a fenntartható gazdaságra való átállás finanszírozására vonatkozó, újonnan elfogadott stratégiát kísérő bizottsági szolgálati munkadokumentum részét képezte.

Az újonnan elfogadott stratégia és a javasolt jogalkotási csomag meghatározza a Bizottság ambiciózus céljainak eléréséhez szükséges következő lépéseket.

A pénzügyi intézményeknek közzé kell tenniük különösen a fenntarthatóságra való átállással és a dekarbonizációval kapcsolatos saját terveiket, beleértve a köztes és hosszú távú célokat, valamint azt is, hogy hogyan tervezik csökkenteni ökológiai lábnyomukat. A célok, mutatók, fogalom meghatározások és módszertanok ilyen módon biztosított nagyobb átláthatósága kulcsfontosságú lesz az intézkedések hatékonyságának időbeli nyomon követéséhez.

A Tanács és a Parlament általi elfogadás függvényében a fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati beszámolásról szóló irányelvre vonatkozó javaslat előírja az uniós nagyvállalatok és tőzsdén jegyzett társaságok – köztük bankok, biztosítók és befektetők – számára, hogy tegyék közzé fenntarthatósági célkitűzéseiket és az elérésük terén elért eredményeket.

Ezen túlmenően és az SFDR szerinti szabályozástechnikai standardra építve a Bizottság minden befektetési termék tekintetében erősíteni fogja a pénzügyi piaci szereplők dekarbonizációs intézkedéseinek közzétételét és hatékonyságát.

Ezen túlmenően a taxonómiáról szóló rendelet 20. cikke megbízza a fenntartható finanszírozással foglalkozó platformot, hogy kövesse nyomon a fenntartható befektetésekbe irányuló tőkeáramlások uniós és tagállami szintű tendenciáit, és ezekről rendszeresen számoljon be a Bizottságnak. Ez a munka már 2021-ben megkezdődik.

6. ajánlás – Nyomon kell követni a fenntartható finanszírozásra vonatkozó cselekvési tervet és a jövőbeni stratégiát, és be kell róla számolni

a) A Bizottság elfogadja a 6. ajánlás a) pontját.

A taxonómiáról szóló rendelet 20. cikke megbízza a fenntartható finanszírozással foglalkozó platformot, hogy kövesse nyomon a fenntartható befektetésekbe irányuló tőkeáramlások uniós és tagállami szintű tendenciáit, és ezekről rendszeresen számoljon be a Bizottságnak. Ez a munka 2021-ben megkezdődik.

2021 júniusától a tőkepiaci unió közelmúltban elindított eszköztárába már beépítettek egy olyan mutatót, amely a zöldkötvénypiacok fejleményeit rögzíti, és jelenleg is folynak a megbeszélések más mutatókba való beépítésről.

Ezen túlmenően a Bizottság meg fogja vizsgálni, hogy milyen intézkedésekkel lehetne segíteni a tagállamokat pénzügyi ágazatuk fenntarthatósági célokkal való összehangolásának értékelésében.

Az európai felügyeleti hatóságok és az Európai Központi Bank saját területükön figyelemmel kísérik a fenntartható beruházások legújabb piaci fejleményeit.

b) A Bizottság elfogadja a 6. ajánlás b) pontját.

A Bizottság továbbra is rendszeresen áttekinti az elért eredményeket, és felülvizsgálja intézkedéseit. A Bizottság 2023 végéig jelentést tesz e stratégia végrehajtásáról, és aktívan támogatni fogja a tagállamokat végrehajtási erőfeszítéseikben.